

Když vzpomínky ožívají. Olympionici prozradili, jaké měli tělocvikáře

28.3.2025 - Markéta Kosová | Česká olympijská

„Nejvíc vzpomínám na našeho tělocvikáře pana Charváta, který byl již starší pán, ale učil nás všem možným sportům, a hlavně k respektu, lásce k pohybu, přátelství a zodpovědnosti. Společně s námi založil několik různých sportovních týmů, které reprezentovaly naši školu. Asi v žádném jsem nechyběl, bylo to krásné období,“ vzpomíná Jiří Beran.

Tělocvik byl na škole Lukáše Rohana hlavním tématem týdne. „Buď jsme se bavili o tom, co se na tělocviku stalo, nebo o tom, jaký tělocvik bude. Taky jsme se těšili na chvíle, kdy budeme reprezentovat školu a zároveň se trochu ulejeme z výuky,“ prozrazuje stříbrný kanoista z olympijských her v Tokiu. „Myslím si, že můj první učitel tělocviku byl hlavním motivátorem, proč jsem později začal hrát florbal za Sokol Vinohrady. Jsem mu vděčný, že mi dal do života tenhle krásný sport. Na druhém stupni jsme pak měli učitele, se kterým jsme měli víc kamarádský vztah, ale samozřejmě jsme respektovali, že on je učitel a my žáci. Dokázal nám jednotlivé sporty ukázat, vzhlíželi jsme k němu.“

I Denisa Helceletová, vicemistryně Evropy v běhu na 400 metrů překážek a halová evropská šampionka v běhu na 400 metrů, s radostí vzpomíná na hodiny tělocviku. „Paní učitelka Eva Škapová s námi dělala všechny sporty a všelijaké aktivity. Jezdili jsme po soutěžích ve šplhu, ve vybíjené, hráli jsme basket, dělali atletiku, gymnastiku, bylo tu super,“ vypočítává. „Když jsem ještě závodila na Zlaté tretře, chodila se dívat. Moc na ní vzpomínám a myslím si, že i ona je jedním z důvodů, proč jsem začala dělat atletiku.“

Tělocvikáři mají podle Martina Doktora obrovskou zásluhu na tom, že děti sportují. „Ten náš dokázal nakombinovat to, co je dobré umět, což znamená gymnastiku a atletiku, s takovým tím fotbálkem, který nás bavil. Bylo strašně důležité, že tohle oboje dělal,“ líčí dvojnásobný olympijský vítěz v rychlostní kanoistice a dnes sportovní ředitel Českého olympijského výboru.

Šárka Strachová, bronzová olympijská medailistka a mistryně světa v alpském lyžování, střídala školy v Praze a v Krkonoších, a když to šlo, zmizela na zasněžené kopce. „Upřímně vzpomínám na ty klasické tělocviky – vybíjenou, gymnastiku. Byla to vždycky legrace, ale potom už jsem dávala přednost mým tréninkům a když to šlo, ze školy jsem utíkala,“ vzpomíná.

<https://www.olympijskytym.cz/article/kdyz-vzpominky-ozivaji-olympionici-prozradili-jake-meli-telocvik-are>